VOLUME 58, MARCH 1, 1966 No. 5. szám — 1966. március 1.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

A jó Istennel való maradás feltételei

"Hadd lakozzam a te sátorodban mindörökké; hadd meneküljek a te szárnyaid árnyéka alá!" (Zsol. 61:5.)

Az ember egy üldözött vándora a földnek. Bűnbe esésével elvesztette uralkodó hatalmát is. Ellensége lett az az álatvilág is, amelynek kimagasló bölcsességgel nevet adott. A táplálására teremtett magot hozó fűvek is elmérgesedtek és ezek is halált leheléssel várták az embert annyira félelmetesen, hogy előbbi nagy bölcsességét az ezektől való védekezésre kellett fordítsa, ami nem éppen könnyü feladat votl annál, aki eddig csak a jót ismerte és mindenben meghitt barátot látott. Ez a szomorú kép áthuzódik az emberiség egész történetén. Az ellenség nyomon követi az embert és állandóan röpíti felé mérges nyilait. Beszél a fülébe, érzést támaszt a szívében, ábrándok elé állítja s csak az nem kerül hatalma alá, aki hamar ráismer ezeknek forrására és menedéket keres annak szárnyai alatt, aki után a zsoltáros is vágyakozott.

A jó Istenhez való menekülést nagyon szépen illusztrálja a bibliai Menedékváros jelentősége. De tudnunk kell azt, hogy ez az intézkedés a későbbi időben és több európai országban s Magyarországon is törvényes intézmény volt. Egyik ilyen hely a Kassa-i "Székes Egyház volt" "igazságos Mátyás" korában, ahol menedék jogot kapott az odáig eljutott vétkes. Mennyire boldog lehetett már akkor, amikor úttalan utakról kivergődve egy jártabb útra ért és egyik útszéli kőbe belevésve ezt a latin szót olvasta: "Sanctuariom". Meggyorsított léptekkel folytatta útját s reszkető kézzel ragadta meg a kopogtató kalapács nyelét. Félénken ütötte meg a nagy kaput annak jeléül, hogy menedéket kér...

Három feltétel elé állították a bebocsátott vétkest: Be kellett ismerje bűneit. Le kellett tegye a fegyvert és alkalmazkodni kellett a ház rendjéhez.

Mlyen nagyszerű beilleszkedése ez Isten és a bűnös közötti állapotnak. Lelki vonatkozásban pontosan ez a három alapfeltétele az Istennel való maradásnak. Nem elég a bűnösnek hozzá menekülni az üldözés pillanatában amelyet a lelkiismeret ébreszt fel benne, hanem ott is kell maradni nála, ha nem akarjuk megunkat kitenni további bűnőzéseknek. Ezt találjuk Jézus magatartásában is, mert nem csak hívta magához az embereket, hanem kérte is őket arra, hogy maradjanak benne.

BE KELL HÁT ISMERJÜK BŰNEINKET. De nem is nehéz ez azoknál, akik Istenhez menekülnek, mert már menekülni azért kell mert valaki, vagy valami üldőz. Ezt nem teszi barát, hanem ellenség, akinek egyenesen gyilkos szándéka van és mi érezzük, hogy erőben olyan fölényben áll, hogy saját erőnkkel nem vagyunk képesek támadásának ellent állni s menekülni is ahhoz kellett, aki erősebb ellenségünknél annyira, hogy meg se kisérli a vele való szembeszállást. De ez nem jelenti azt, hogy gonosz szándékáról lemondott. Vár egy adandó alkalomra, ami meg is adódik neki abban a pillanatban, amikor magunk felől sokat képzelve, nem érezzük fontosságát a jó Isten oltalmának

LE KELL TENNI A FEGYVERT IS. Egy keresztyén a béke embere kell legyen. Boldogok a békességre igyekezők — mondja Jézus. Akinek nincs támadó szándéka, nincs szüksége fegyverre. Akihez menekültünk, a Békesség Fejedelme címet viseli. Birodalmának homlok felírata ez: Békeország, s amikor kapuján átléptünk, megmosattattunk, felöltöztettettünk, terített asztalhoz ültettettünk és már nem barátokkal étkez-

JÉZUS ÉS AZ IMÁDKOZÁS

Lk. 22:39.

Miért vette Jézus szokásba az imádkozást? Valakik azt mondják, hogy az imádkozás a gyengeség jele. De mi azt kérdezzük ezektől: Jézus gyenge volt? Nem, mert ezzel még ellenségei sem merték vádolni. Talán bűnös volt és imáiban bűneit ismerte be és kérte azok bocsánatát? Erre neki nem volt semmi szüksége. Talán éhezett, vagy hontalan volt és ezeket kellett Isten elé vigye? Nem, hiszen még az Ördög is tudta, hogy a követ kenyérré változtatja ha akarja és gyógyithat betegeket s támaszthat halottakat. Csak mi emberek vagyunk arra szorulva, hogy a mindennapi szükségleteinket kérjük Istentől. Még azt sem mondhatjuk, hogy Isten mindég megadta neki azt amit kért, mert a keserű pohárt sem távolította el tőle. Miért volt hát szokása az imádkozás?

Azért, mert imában társalgott Istennel, az Ő mennyei Attyával. Amikor hittel imádkozunk, érezzük, hogy nem vagyunk magunkban, hanem velünk van Isten. Ha valamikor nem adja meg amit kérünk, ez még nem jelenti az Ő távol maradását. A kisgyermekek boldogok a szülők társaságában még akkor is, ha nem kapnak meg mindent amit kérnek.

Az ima megvilágítja a helyes, vagy helytelen útat. Jézus is ez alatt látta meg Isten akaratát és erőt nyert annak véghezvitelére. Velünk is ez történik, ha szívvel és hittel imádkozunk.

Az ima védelem a kísértésben. Amig imádkozunk, nem győz felettünk a kísértő. Gyakoroljuk mi is ezt a kedves krisztusi szokást! M. B.

tünk együtt, hanem testvérekkel élveztük az Evangéliom zamatos ételét, italát s ettől soha nem szállt és nem száll fejünkbe a vér. Nem ingerel roszra. Bosszúállás helyett a megbocsátást és feledési érzést táplálja bennünk. Ha kell, erélyesen is ránk parancsolja: "Senkinek rosszal rosszért ne fizessetek!" Nincs hát semmi szükség a fegyverre. Ezt az ország feje tartja kezében és a bosszúállás jogát is magának tartja fenn. Enyém a bosszúállás, én megfizetek. Nem maradhatunk Istennel akkor, ha az Ő jogait akarjuk bitorolni..

ALKALMAZKODNI KELL A HÁZ RENDJÉHEZ IS. Megpróbáljuk ezt a gondolatot egy pontba tömöríteni képleges magyarázattal.

A Menedék városoknak erős és magas kerítései voltak és a Kassa-i Székes Egyháznak is. Pontosan ez a helyzet lelkivonatkozásban. Az egyháznak meg vannak a maga keretei s azokon belül kell élni Istenhez menekült gyermekeinek. Ez az, ami kellékét jelenti a ház rendjéhez való alkalmazkodásnak. Fentebb említettük, hogy az üldöző nem mond le az előle megmenekült üldözetről, hanem figyelemmel kíséri és várja az alkalmat. Tehát ott olálkodik az egyház kerítésén kivül. Ha Istennel akarunk maradni, nem szabad közel menni a kerítéshez. Az ellenség ott van mellette és nagy hangon propagálja a világ minden dicsőségét. Igéri a gazdagságot, persze elhallgatva azt, hogy helyette — ha adja — elviszi a szívet cserébe. Igéri az élvezet minden fajtáját, mellőzésével a szomorú, sőt tragikus következményeknek. Nem átalkodik a kerítés mellé állítani a délceg Absolont, vagy a bájos Betsebét sem . . .

Nem tud a jó Istennel maradni az, aki szeret az egyház kerítéséhez közel járni, mert egyszer kilopja az Ördög. Az az ellenség ő, aki Krisztus egyik példabeszéde szerint konkolyt vetett a búza közé éjjel, amikor a gazda aludt . . . A kerítésen keresztül elbűvöli áldozatát, amely aztán tehetetlenül beveti magát tátott szájába. Igen, ő az, akit Péter apostol ordító oroszlánhoz hasonlít, amely széjjel járva keresi, hogy kit nyeljen el.

Testvéreim! Ha egyszer megadatott a lehetőség arra, hogy Krisztuson át az Istenhez mehettünk, akinek kezéből senki ki nem vehet, mi ne tépjük ki magunkat kezei közül. Ujjítsuk meg naponta neki tett fogadásunkat talán így: Atyám! Én a te szárnyaidnak árnyékába menekültem s alatta megpihentem, felüdültem és megnyugodtam. S te aki üldözőm elől elrejtettél, engedd, hogy lakhassam a te sátorodban mindörökké!

M. A.

A SÁTÁN ROSTÁJÁBAN

Lk. 22:31-34

A nagyheti események egyik kiemelkedő személye Péter apostol. Nem mintha a többi apostolt és számos más Krisztus követőt érintetlenül hagyták volna ezek az események, de Péter apostol élete valahogy különösen összeszövödött a nagyheti történésekkel. Kilépett a passzív megfigyelők sorából és akarva — akaratlanúl belesodrodott a dolgok fejleményeibe.

Minél tovább nézem az ő szerepét úgy érzem én is kilépek a megfigyelők sorából, s belesodortatom az események forgatagába. A nagyheti történetet nem lehet passzív nézőként figyelni, önkéntelenül vagy az egyik vagy a másik oldalra kényszerülünk. Nem lapulhat meg senki, mindenkinek színt kell vallania, Krisztus mellett vagy Krisztus ellen. Ezt Péternek éppen azon az éjszakán meg kellett tanulnia. Nincs középút. Nemcsak Krisztus követeli a határozott állásfoglalást, hanem a világ is felteszi a kérdést: Te kihez tartozol? Nem lehet kitérni, mert ez a kérdés megismétlődik újra meg újra.

Megismétlődik ez ma is. Talán éppen akkor amikor legkevésbbé számitok vele, amikor nem vagyok rá felkészülve. A Sátán rostájába kerültem.

S ahogy nézem Péter nagyheti útját, mindjobban felismerem a magam útját benne. Ott van pl. az út elején az a tulzott magabiztosság: "Én nem, ha a többiek meg is botránkoznak, ha ök el is hagynak, én nem. Én még a halálba is követlek." Ó de hányszor mondtam ezt már én is. Talán nem éppen e szavakkal. Nem ezeket Péter bukása után nem merem megismételni. De el-el kapom magam azon, hogy összehasonlítom testvérem életét a magaméval; megálapítom, hogy milyen közömbös, s ezzel szemben én milyen buzgó vagyok, hogy ő mennyire tétlen amikor én olyan áldozatkész vagyok, mennyire tartozkodó, amikor én minden alkalmat megragadok, hogy a gyülekezetben bizonyságot tegyek. Mi lessz majd ő vele, ha egyszer a Sátán rostájába kerül?

Mi lessz ő vele? Nem mi lessz majd velem? Péter története arra tanít, hogy a legrosszabb felkészülés a magabiztosság. Önteltség, magabiztosság a bukás előjele. A Sátán rostájából csak vesztesen kerül ki az, aki saját erejében bízik. Ez volt az oka annak, hogy Jézus olyan határozottan megmondta Péternek mi vár rá.

Itt találkozik Péter és az én életem majdnem teljes azonosságban. A Mester előre fígyelmeztet, rámutat a veszélyekre, éberségre szólít fel, s én csak megyek-megyek, a vesztembe rohanok. Hányszor mentem már így a Mester határozott figyelmeztetése ellenére magabiztosságom megvakított, hiába intett az ige, hasztalan volt testvéreim fígyelmeztetése. Nem láttam Péter elrettentő példáját, nem ügyeltem azokra akik hasonló módon elbízakodtak. "Ha mindenki más, de én nem" mondottam én is, mindaddig amig a kakas megszólalt.

Elkeserítő ez a vakság. Lesújtó ez a felismerés, hogy ezen a lejtön szinte nincs megállás. Miért nem hallgattam az intö szóra? Miért nem voltam éber? Miért nem könyörögtem erőért, hogy megálhassak a próba idején? Ezek a kérdések ostromolják összetört szívemet, amikor a kakasszó órájában csendesen, de keserűen zokogok. Sajnos késő! Nem fordíthatom vissza az időt, a megtörtént eseményt már nem változtathatom meg.

Nem hallgattam, nem őrködtem, nem imádkoztam. S amikor e sulyos vádak csapása alatt összeroskadok, könnyek között vissza emlékszem a Mester szavára "De én imádkoztam érted", Ő értem! Én aludtam, de Ő őrködött és imádkozott értem is. Én kikerültem a keresztet, de Ő engedelmesen vállalta a halált az én bűnöm miatt.

Imádkozott értem — mit használ ez most már? Mégis erőtlen lettem, megbuktam, megtagadtam Őt.

"De én imádkoztam érted" — éles törként véső dik ez a mondat most a szívembe. Megtagadtam azt aki annyira szeretett, aki bukásom előrelátása ellenére mégis szeretett.

Miért nem hallgattatott meg az Ő imádsága? Miért nem kaptam én erőt? Hogyis mondta Ő akkor, ott az utolsó vacsorán? — "Imádkoztam, hogy el ne fogyatkozzék a te hited — te azért ha majd megtérsz — erősítsd a te atyádfiát."

Nem is erőről volt szó — nem hőstetről, nem győzelemről beszélt, hanem bukásomról és megtérésről. Igen mostmár értem. Mintha újból hallanám a hangját: Simon! Ha összetörik majd büszkeséged, magabiztonságod, ha majd saját erőddel csödödbe jutottál — akkor ne csügedj el, néz fel a golgotára. higygyél az én szeretetemben, megbocsátó kegyelmemben. Jöjj vissza, térj meg.

"...hogy el ne fogyatkozzék a te hited."

Uram köszönöm, hogy ezért imádkoztál. Köszönöm, hogy hittel elfogadhatom a kegyelmet. Köszönöm, hogy visszatérhetek Tehozzád. Jövök Uram, jövök most ebben az órában.

Mostmár értem, hogy miért imádkoztál így. Mostmár tudom miért engedted, hogy csődbe jussak. Össze törted énemet, szétzúztad büszkeségemet, hogy jobban megértsem az én testvéreimet. Hogy szeressem őket, úgy ahogy vannak, mert Te is úgy szerettél engem akkor és most is.

Köszönöm, hogy mindent összetörtél amire én eddig építettem és megajándékoztál az üdvözítő hittel.

Evangéliumi Üzenet
lelkipásztora

PALESZTINA-I ÉLMÉNYEK

III. Folytatás

Izráel országának mai helyzetét és állapotát Ezékiel 37 fejezetének szavaival tudnám legtalálóbban jellemezni." Embernek fia! Vajjon megélednek-e ezek a tetemek? ... És egybemenének a tetemek, mindenik tetem az ő teteméhez. s látám és ime inak valának rajtuk és hús növekedett és bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennök." Isten kezdi valóban összegyűjteni népét a csontok egybemennek, a nemzeti összetartás mint erős inak kötik össze őket, az élni akarás vágya, mint hús tölti be őket és a külső szépség is mint bőr borítja be őket, csak a lélek hiányzik még, hogy életre keljenek. Mert Izráel külső látszatra ma nagyon szép, tejjel-mézzel folyó Kánaán, de szellemi értelemben isteni szempontból mivel távol van Istentől puszta és kietlen a külső istentisztelet látszata ellenére is. De amikor majd a Szellem kitöltetik reá és reátekíntenek Arra, akit átszegeztek és síratni fogják Őt, az egyetlen Fiút, (Zaka 12, 10) ez a nép egynapon újjászületik, akkor beteljesednek majd a próféta szavai: "És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr ... és megtudjátok, hogy én az Úr szóltam és megcselekedtem ... (Ezék 37, 13-14.)

Meglátogattam több gyülekezetet és hivő közösséget, melyek elszórtan élnek az ország területén. Találkoztam régen nem látott Magyarországról származó testvérekkel is akiknek csak ritkán van alkalmuk a testvéri közösség áldásaiban résztvenni, bár nagyon vágyodnak rá. Elképzelhetitek, hogy milyen öröm volt, annyi év után ismét találkozni és az ige körül szeretetben együtt lenni, ezekkel a drága testvérekkel. Találkoztam olyanokkal is, akik már ismerik az Úrat, vagy hallották a bizonyságtételt Krisztusról, a Messiásról és az Isten készíti a szívüket, hogy befogadják őt. Vannak akik nem tudnak dönteni, vagy ha döntöttek nem merik nyítan megvallani az Úrat, mert attól tartanak, hogy hátrányt szenvednek majd miatta. De vannak az Úrnak bátor eszközei is, akik nem félnek, hanem önzetlenül szórják a magot, egyesek házról-házra járva, sokszor nehéz, fárasztó körülmények között. Láttam, hogy Isten hogyan áldja meg múnkájukat és örültem a kicsiny kezdetnek.

Meglátogattam több régi nevezetességű bibliai várost, mint Joppo, (ma Jaffa) Asdod, Askalon, Beer-Sheba és Názáreth, amelyek annyi idő után újra virágzó városok lettek, holott évezredekig pusztán álloltak. Sorra látogattam azokat a cimeket, melyeket otthon kaptam. Időm volt bőven és így felhasználtam az alkalmat, hogy közelebbről megismerjem ezt a népet, melyet Isten itt annyi nemzet közül összegyüjtött. Nem az ország turisztikai szempontból érdekes helyeit akartam elsősorban felkeresni, hanem a nép belső életét akartam megismerni. Előttem volt az ország, utazhattam amerre akartam. Isten elvezetett sok otthonban; jártam az iskolaigazgató dolgozószobájában, az egyszerű cipész műhelyében, betekintettem a miszszionárius hatalmas termeiben és a beduin kecskeszőrből készült sátrába. Beszélgettem a tudós rabbival, aki elvitt egy hagyományos zsidó mennyegzőre és találkoztam magyarországi szocialista múnkásokkal. Végig mentem Tel-Aviv fényes üzletei előtt és a názáreti piac keskeny utcáin. Meglátogattam egy öreg bibliatudóst és szóba elegyedtem az arab útcagyerekekkel. Egy kedves magyar házaspárt látogattam meg otthonában és elbeszélgettünk Izrael jelenéről és jövőjéről, a szabadéletű zsidó fiatalságról és a gyermekek életéről. Véleményük szerint, (és ez általános felfogás) a gyerekeket nem szabad fenyíteni, legyen szabad és öntudatos, szüleivel egyenrangú ember, tekintse őket barátjának. Hiszen eleget szenvedtek apáik az elnyomás alatt. Házuk finom ízléssel és nagy kényelemmel van berendezve, nagy tisztaság és rend mindenfelé. Szép gyümölcsöskertjük van a ház körül, beültetve narancs és mandarinfákkal, szőlővel és sok virággal. De a szívük mégsem nyugodt, mert ott van bennük a múlt miatti keserűség és a jövő bizonytalanságának érzése. Szívesen halgatták a bizonyságtételt arról, hogy Izráel minden próblémáját csak Jézus a Messiás oldhatja meg.

Több bibliaórán és házi összejövetelen vettem részt; Jeruzsálemben, Tel-Avivban, Jaffán, Haifán és Názárethben. Mindig nagy élmény volt számomra, mikor hivő zsidók szájából hallottam héberül ezt a szót: Jesua Hamassiah (Jézus Krisztus) és együtt énekeltem velük a jól ismert halleluja éneket; "Jobban tiéd Úram, jobban tiéd."

FIGYELEM FELHIVÁS

A föld kemény fagya kezd engedni. Lassan melegszik a levegő. A nap meleg sugarai csókolgatják a fák rügyeit és csalják kifelé a Hóvirágot, Tulipántot, Nárcist és Gyöngyvirágot... Dr. Udvarnoki Béla könyvei közt lapozgat, gondolkozik és imádkozva készül a felelősség teljes szolgálatra. Százak készülnek a Rama-i táborba, de hittük annyira sekély, hogy mélyítésére van szükség és az ehhez való szerszámot élesíti, egyenesíti s újakkal gyarapitja Udvarnoki testvér, hogy tudjon vágni, fúrni, robbantani és simítani is. Ez mind szükséges a hitmélyítés nehéz munkájához, amelyet julius 1-4. fog végezni a Toronto-i táborban Schäffer testvér maga elé bámul nagy kék szemeivel. Gondolkozik, tervez és tárgyal munkatársaival, mert mindig szebbé és jobbá kell tenni a tábori üdülést. De nem is lesz ott hiány semmiben, mert a szeretet még az egyenetlenségeket is kiegyengeti. Felejt, emel, tömörít és összse is tart. Ott pedig a Krisztus lelke fog

Folytatás a 8. oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—0—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America 225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

JÉZUS HIV MAGÁHOZ

"Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és én nyugodalmat adok nektek". (Mt. 11. 28.)

Krisztusnak ez a felszólítása Istennel való egyenjogúságát bizonyítja mindenek előtt. A felszólításban megtaláljuk az Ő szuverén hatalmát még akkor is, ha valamikor azt mondja, hogy az Atya nagyobb nálánál. Ebben az elismerő megnyilvánulásban a fiúi tisztelet csendül meg az Atya iránt, aki mindent hatalma alá helyezett egyszülött Fiának.

Előtte Mózes és a próféták, Isten nevében szóltak a néphez. Jézus a maga nevében tanította az embereket. A próféták nem tehettek többet. Jézus nem tehetett kevesebbet. Ő nem vérből, nem a test akaratából, sem a férfiú indulatából, hanem Istentől született s igaz Isten volt az igaz Istenből.

Jézus nem hív magához tömegeket, hanem egyenként és csak azokat, akik érzik, hogy fáradtak és meg vannak terhelve . . .

Hívja magához azokat, akiknek szívét megnehezitette a bűn. Akiket felébredt lelkiismeretük nyugtalanit és azt érzik, hogy éjjel s nappal nehezedik rájuk az Isten keze. Egy ilyen érzés alatt jött a bűnös asszony is és sírt Jézus lábainál. Egy ilyen tehernek nyomása alatt bőjtölt és imádkozott a tárzusi Saul három nap és három éjjel . . .

Az Ördög nagyon sok munkát ad alatvalóinak, de nem segít annak elvégzésében, hanem inkább arról gondoskodik, hogy mielőtt egyik romboló munkát elvégzik, másikat kezdhessenek meg s így soha nyugodtak ne legyenek alatvalói.

Jézus magatartása éppen az ellenkező. Ő megnyugodni hívja magához a fáradtakat. Azokat, akik elfáradtak az élet küzdelmei alatt. Századunk emberének élete egy állandó küzdelem. Tele újjabnál újabb problémákkal, melyeknek megoldásával szemben tehetetlennek bizonyul. Jézus tudja ezt és azért hívja magához a fáradtakat.

De hívja a bűn cselekvőknek súlya alatt görnyedezőket is. Nem baj, ha bűneik sok és nagy, az Ő kegyelme több és nagyobb azoknál . . .

Hívja a rosz szenvedélyek gyakorlása alatti elfáradtakat, mert tudja, hogy azok nem tartoznak alaptermészetükhöz, hanem csak e földön való átutazásuk közben szedték magukra a roszat és csak Ő általa képesek attól szabadulni.

Jöjjetek hozzám minden fajta bűneitekkel. Rakjátok elém azokat s én eltörlöm, mint a felleget. Elégséges vagyok a megtartásra, Kezeim nem rövidültek meg a kegyelem osztogatására.

Jöjjetek Jézushoz különböző szomorúságaitokkal, amelyek az otthon titkos falai között emésztenek anélkül, hogy valakinek elmondhatnátok azokat. Jöjjetek betegségeiteknek fájdalmas terheivel. Kísértéseitek és kételyeitek hullámzó érzéseivel. A halál félelmének rátok nehezedett súllyával . . .

Hogyan veszi le Jézus ezeket a terheket rólunk?

Erre a kérdésre maga Jézus adja meg a választ: "Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívü vagyok és nyugodalmat találtok lelketeknek."

Tehát hozzá kell jönni és tanulni tőle, akinek alázatossága nem a nyelvén van, hanem a szívében és áthatja egész jellemét. Tanításaiban pedig azt mondja Ő az átlag emberiségnek: Gyermekeim, szeressétek egymást! Férfiaknak; Szeressétek feleségeiteket! Aszonyoknak; Engedelmeskedjetek férjeiteknek, mint illik az Úrban! Szülőknek. Ne ingereljétek haragra gyermekeiteket! Gyermekeknek. Tiszteljétek szüleiteket s ne legyetek azoknak gyilkosai! Betegeknek. Én vagyok a ti gyógyítótok, a betegségnek nemcsak ismerője, hanem a fájdalomnak embere is. Bűnözőknek. Hagyjátok el gonosz cselekedeteiteket s térjetek hozzám, mert meg akarok nektek bocsátani! Kísértések és kételyek hulláma alatt vergődőknek. A hegyek megrendülnek, a halmok megindulnak, de az én irgalmasságom nem távozik el tőletek! A halál félelmei alatt levőknek. Ne féljetek! Ha hozám jöttök és bennem hisztek, nem ő, a halál, hanem én jövök értetek és magamhoz viszlek, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek!

Ezeket kell megtanulni Jézustól. S ennek gyakorlása által megváltozik környezetünk. Megnyugszik háborgó szívünk és vele egész lényünk.

M. A.

ÜZENET:

K. J.-né Levelét köszönettel vettük. A költemények nagyon alkalmasak, s szívesen hozzuk azokat kedves olvasónk elé és kérjük, hogy tessék lapunkat támogatni tovább, nagyszerü gondolatai által

üdvözlet.

—0—

Cs. M. Örömünkre szolgált a testvér megszólalása. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy lapunkat úgy állithatjuk elő, hogy a tesvér tetszését is megnyerte s főképpen azért, hogy lelkének szükséges anyagot talál benne. A költeményt köszönettel vettük és következő számunkban leközöljük.

üdvözlet.

Sokan azért nem üdvözülnek, mert annak megnyerése igen egyszerű: "Higyj az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz."

Molnár Balázs

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

IMA ÉS ÉNEK

Jézus gyakran imádkozott és énekelt az Ő tanítványaival. Együtt énekelték Sion felemelő énekeit, dicsőítve, magasztalva az Atyát. Jólesett Jézusnak, ha együtt imádkozhatott az övéivel.

Azonban Jézus lelke gyakran keseredett volt, mert néha az Ő saját tanítványai nem értették meg őt. Ha Jézus együtt volt a tanítványaival, az Ő jelenléte biztonságot jelentett részükre. Aggodalom, hiány mind eltüntek. Ha éhesek voltak, kilettek elégítve, már-már úgy érezték magukat, hogy találtak egy Vezért, aki mindent elvégezett az ő részükre. Jézus azonban szerette volna fígyelmüket jobban a lelki dolgokra terelni. Egy ilyen alkalommal kérték Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni. Jézus ismerte minden gondolatukat, gyengeségüket, sőt szükségüket is, ezért Jézus nem hagyta ki a mindennapi kenyér kérését sem, úgyszintén az egymáshoz való helyes testvéri-viszony egyik kellékét, a bocsánat-adás fontosságát sem.

Azonban úgy imádkozni, mint Jézus fohászkodott senki sem tudott, s nem tud, mind a mai napig.

Ott a gecsenáné kertjében, első gondolata a tanítványoké volt s úgy intette őket, hogy "imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek" majd érezve a nagy terhet, ami súlyosan nehezedett lelkére, imádkozni kezdet "...arcra borúlva, könyörögvén..." (Máté 26:39.) folytak az ő könnyei és "... az ő verítéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre húllanak." (Lukács 22:44.) Testileg, lelkileg összetörve háborgott az Ő lelke, de győzve saját maga felett, az Atya akaratába helyezte önmagát. Testi és lelki kínok között kész volt életét áldozni. Kiért? Melyik vallásért? *Mindenkiért.* Jézus imádkozott az övéiért. Kik az övéi? Akik hallják az Ő szavát és befogadják Őt... és cselekszik az Ő akaratát.

A mi imánk legtöbbször az "add meg nekem" szavakon alapszik. Ha valaki kérdezi, milyen vallású az egyén? Oly hamar kész a felelet, néha büszkeséggel telve: "Én keresztyén vagyok!" Vajjon az élet mutatja-e ezt? A mindennapi élet... az Úr napja megszentelése... kellene, hogy bizonyítsa állításunkat, ellenkező esetben csak szájjal vagyunk keresztyének. Ha valami baj ér, oly hamar jő a szó ajkunkra "Istenem segíts!" és néha napok múlnak el, hogy hálára nyíltak volna ajkaink!

Bár sokszor próbára vagyunk téve, de a mi szerető Atyánk nem mér súlyosabb terhet reánk, mint azt mi el tudnánk víselni, sőt gyengeségünkben ad erőt a tehervíseléshez. Az Úr oltalmába kell helyezni életünket és Jézus szavai szerint mondani: "Legyen meg a Te akaratod!"

Van idő, mikor a mi könnyeink is folynak... *de imát helyettesíteni nem lehet! A magányban való könyörgés, mint orvosság hat a megsebzett szívre.* Én saját tapasztalatomból mondom ezt. Szeretteink könnyíteni szeretnénk életünket, de nem bírják beheggeszteni azt a mély fájdalmat, amit csak Isten az Ő nagy szeretetével képes elárasztani.

Mai életünkben sok-sok ok van az imára. Hány megüresedett hely van az otthonokban. A háború mennyi szenvedést zúdított a családok életébe. Hány özvegynek, anyának és gyermeknek könnyei húllanak — mondhatjuk — minden országban! Hány keresztyén lát mártir-halált, mert azt méri mondani "hiszek az én Istenemben!"

Az Isten-tagadás, hatalomra való törekvés, önszeretet ütötte fel fejét az egész világon. *Kevés azok száma, akik imára kúlcsolják kezeiket!* Kevesen közelednek Istenhez.

Küszöbön a közös ima-nap, mikor vallás-különbség nélkül összejönnek különböző templomokban mind azok, akik hisznek az *ima-hatalmában!* Ez nemcsak egy alkalom, de *feladata* minden Krisztust szerető léleknek, hogy résztvegyen ezen a fontos napon ott, ahol együttesen összejönnek ima-napra. Isten közel van hozzánk, de fontos, hogy mi is közeledjünk Őhozzá. A vizet ha nem használjuk, szomjasak maradunk. Minden mulandó ezen a földön, megfígyelhetjűk ezt a természetben is. Jön egy tornádó, egy árvíz... egy erős szél... és mi félve fígyeljük a fekete felhőket a talán félelmünkben kiejtjűk a szót is: "Istenem segíts!"

De bármi csapás is érne bennünket, ne felejtsük el Péter apostol I. levele 5 rész 7-ik versét: "Minden gondotokat Ő reá vessétek, mert neki gondja van reátok." Ezt teszem én ez új esztendőben, ezt tegyed Te is 1966-ban! Áldott újesztendőt!

Tatter Vilmosné

EGYKOR KEZEM...

Egykor kezem sok földi kincs
Fényével volt tele.
És azt hívém, hogy semmi nincs
Ami fölér vele.
De jött a nagy, dicső Király,
Kezem érintve csak,
És kincseim előtte már
A porba hullottak.
S Ő szólt: "Csupán üres kezek
Tudnak szolgálni engemet."

Egykor kezem a föld pora
És szennye lepte meg,
S jó-tetteim hosszú sora
Szennyes volt és beteg.
Ki értem halt, királyom im,
Kezem éintve csak,
Megtisztított és foltjaim
Mind meggyógyulának.
S Ő szólt: "Csak tiszta szent kezek
Tudnak szolgálni engemet."

Egykor kezem úgy dolgozott
Lázas tevékenyen,
Imádkozásra nem jutott
Még egy-két perce sem.
Kezem érintve csak,
Szelíd Királyom jött felém,
S szolgálatában meglelém
Örök nyugalmamat.
S Ő szólt: "Csupán csendes kezek
Tudnak szolgálni engemet."

Egykor kezem erős vala
S hívém: erőm elég.
De jaj! Az Úr múnkáira
Alkalmatlan valék!
S jött Ő, kié a menny s a föld,
Megfogta két kezem,
Az én erőm mind összetört
S Övé a győzelem.
S Ő szólt: "Győztessé más kezet
Csupán az én kezem tehet!"

Máté 2. 2.

HOL VAN A ZSIDÓK KIRÁLYA?

I. Móz. 3. 9.

Isten keresi az első embert. Isten a jó gazda szemével vigyázott az első ember életére, tevékenységére, ünneplésére. Mert voltaképen az ember az Édenben ünnepelt. — Helyén való volt Istentől az, hogy utána nézett Ádámnak? — Teljesen helyénvaló volt. Isten látott valamit, látta a bűneset megtörténtét és Ő előtte szokatlan volt ez. Olyan volt ez olyan szembetünő, mint amikor a fénybe egy árnyék hatol be és ráfekszik a maga sötétségével. Valahányszor mi nem vagyunk a helyünkön ugyanilyen sötét árnyék suhan át Isten fénylő arcszíne előtt. Ádám nem volt a helyén és Isten utána ment. A közelmultban voltam egy társaságban, ahol az egyik tesvér egy ott levő nő résztvevőnek tett fel egy kérdést, mire a nő öntudatosan így válaszolt a testvérnek "én tudom, hogy a helyemen vagyok" A továbbiak során úgy a kérdést feltevő testvér, mint mi is láttuk, hogy ez nem fedi a valóságot, mert csak elakarta magáról terelni a figyelmet ezzel a magatartásával nehogy észrevegye bárki is, hogy ő még mindig Ádámban van és nem Krisztusban. Még bújkál, még körülkötőket hord. — Sokan vannak ezen az úton ma is. — Soknak az élete Isten elől bújkáló élet. Bokor alatt tengődő élet, mint ama bizonyos kis termetü madár, az "ökörszem" élete. Az Ádámban levő életek is ilyen szárnyaszegettek és megbúvó életek. Nincs mennyei eledel utáni vágyódás bennük nem úgy mint azokban, mint akik az Úr Jézusban vannak.

HOL VAN A ZSIDÓK KIRÁLYA? A második ember is megérkezett! Hallelujah! A földi embert a mennyből keresik. A Mennyből valót a földiek keresik. Egyszer a föld és a Menny emberek által és az emberen keresztül lesz örökre összekötve. Csudálatosan nagy és gyönyörű ez a jövendő. A boldogság akkor lesz igazán beteljesedve ha a föld az ember és a Menny együtt lesznek! Ez lesz majd az Új Ég, Új Föld korszakában, amkor az Úr az övéivel földön és égen megosztja a hatalmát.

Mért kereste Isten az első embert? Mert eltévedt. Miért keresi most az eltévedt ádámi ember Jézust? Mert kíván visszamenni oda ahonnan kiesett. Ösztönösen keressük a szépet a szentet a jót az igazit a "csodálatosat", de ez itt a földön, földi emberben sem földi embernél nem található. Mert a földi ember innen alulról való földből való, földi. Mi látni akarjuk a Mennyből valót! Hozzá akarjuk mérni az életünket, mert eddig a fejlődésünk iránya visszamutat! Előre kell mennünk mig nappal van! Látni akarjuk a Zsidók Királyát! Hol van Ő? Csak a biblia lapjain? Nem! Mindazokban, akik felismerték Őt és akik befogadták Őt a Mennyből valót, akit a mennyei seregek kísértek le a földre. Királynak még soha nem tettek ekkora tisztességet és soha senkinek nem volt ilyen angyali kísérete, csak a felülről való Isten Fiának! Földi emberek akár királyok akár mások, akkor szokták kapni a legnagyobb földi kíséretet, amikor távoznak erről a földről, akár tudják hová mennek, akár nem. Jézusnál ez fordítva volt. Őt a Menny kísérte le a földre soha nem látott nagy sereggel. És akik Őt várták, azok tudták, hogy nem mindennapi dolog történt. Isten igéretes üzenete, titka, testet öltve leszállt a földre. De itt megálltak. Titokba ütköztek és nem mentek tovább. Vártak. Sajnos a mi nemzedékünk tovább megy. Mi tudni akarunk, ha kell erőlködéssel is és feszegetjük Isten titka lezárt ajtaját. Rosszúl tesszük. Itt van a Zsidók Királya menjetek eléje! Lássatok Isten-arcot emberi testen. Lássatok Isten-Embert és Bárányt egy személyben! Lássatok Szolgát, Bírót és Királyt egy személyben! Vegyétek észre! Drága sejtéseken keresztül az oltárt, az asztalt és a trónt, mint Jézusra mutató bzonyságokat és előképeket. Lássátok a kezdet nélküli multat, az Örökkévalóságba torkoló jelent és a végnélküli jövendőt. Ez Krisztus! Ez a második ember és örvendjünk, mert Ő az utolsó Ádám is azóta, amióta emberek hisznek benne, ezek már nem porból formáltatnak, hanem Szellemből és így nem is porrá lesznek, azok hanem szellemivé Krisztusivá.

Valljuk be, hogy mi nagyon értünk ahhoz, hogyan kell eltitkolni azt, ami szégyent hozhat ránk. Erre mutatnak a függönyök az ablakokon. Lebocsátjuk őket, mert olyan dolgaink vannak, amelyeket nem nagyon lehet fitogtatni. A lehuzott függönyök mögött aztán sok minden megtalálható és sajnos ezek mind a saját életünk, természetünk, állapotunk termékei. Milyen soknak ma is le van eresztve a függönye,az életébe vezető út sorompója, nem szeretnék, ha az emberek a szemükön keresztül belelolvashatnának a lelkükbe, mert nem válna dicsőségükre. Testvérek mi nem tudjúk egymás szeméről a fátylat a függönyt fellebbenteni, ezt csak Jézus tudja megtenni, aki felülről jött és hatalma van ezeken is! Akibe az Úr Jézus így belebocsájtja a felhúzott sorompón keresztül a saját világosságát, az többé nem fél sem a főpapoktól, sem a Heródesektől, mert ő is mennyből való erők birtokosa lett! Újjongás volt Isten angyalai között a Mennyben, amikor ez megtörtént!

"Mert amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is és amilyen ama földi, olyanok a földiek is!" (I. Kor. 15. 47-48. Mennyei arc, mennyei fény, mennyei természet, mennyei tisztaság mennyei áldások részesei ezek. Isten Fiai ezek, akik békességre igyekeznek és boldogok és szentek, már itt ezen a földön. Ezeket nem kell Istennek keresni, mert ezek mindig mellette vannak. Nem csoda, hiszen Magának gyűjtötte ki őket a világból. És nem csak egy ideigóráig lesz az arcuk fénylő, hanem örökké. Mózes csak rövid ideig volt együtt az Úrral és ezért csak rövid ideig tartott az arca sugárzása, de a kigyűjtött népnek, akik olyanok lesznek mint ama Mennyei, akit követnek, ezeknek az arca állandó fénylő arc lesz.

Kedves Testvérek! Ehhez az kell, hogy az életünk eddigi iránya megváltozzék, és akkor nem kell tovább bújkálni, nem kell rejtőzködni a bennünket kereső Isten elől. És ha engedelmeskedünk akkor hordani fogjuk az Ő ábrázatát, mert Jézus az, aki "elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonlóvá legyen az Ő dicsőséges testéhez"! (F. 3. 21.)

Kedves Testvérek, a Jézust kereső ember történetét akartuk elmondani és az embert kereső Istennel találkoztunk! Igy lett a bennünk levő sötétség világossággá. "Ha pedig mi már a világosságban járunk amint Ő maga is a világosságban van, akkor közösségünk van egymással és Jézus Krisztusnak az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűnből.

Mielőtt befejeznénk állítsuk még egyszer magunk elé világosan a kérdést: HOL VAN A ZSIDÓK KIRÁLYA? A jászolban? Nem! A templomban? Nem! A sziklasírban? Nem! A Mennyben? Igen! Azon a helyen ahonnan lejött és ahová úgy vágyott visszamenni innen, az Ő elhagyott dicsőségébe, hogy újra elfoglalja helyét az Atya jobbján. De hol lehet még lényegileg az Úr? Igéjében világosan megmondja: Benned él, bennem él, az övéiben él. Élek pedig többé nem én, "mondja Pál apostol", hanem él bennem az Úr Jézus Krisztus. Ha tehát ma élne Heródes, valamennyiünket halálra kerestethetne, mert bennünk van a Zsidók Királya!

Isten tegye áldássá az Ő igéjét vala-

mennyiünk átformálásában, hogy életünk egyen és bővölködjünk! Az Úrban testvéretek:

Budapest. 1966 Jan. 6.

Tóth Sándor

Reményik Sándor:

JÓZSEF, AZ ÁCS ISTENNEL BESZÉL

Magasságos,
Te tudod, nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, — és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak a nap, hold, csillagok,
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
Oly ismerősek s oly idegenek...
Ez az ács-műhely... ezek a forgácsok...
Mit tehettem érte?... mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis ráfogják majd a kalapácsot.
Úgy félek mi lessz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
Ó, jó volt vele Egyiptomba futni
S aztán is óvni lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig.
Mig egyszer elmaradt...
Ó, jó volt, mig parányi rózsaujja
Borzolta szűrkülő szakállamat,
Ezüstnyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot, parányi rózsaujja,
S most olyan más az útja...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom, a Te útadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az Atyja, — én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az Evangélium.

Én egy angyallal sem cserélnék — mert ők csak szolgák — és őérettök nem halt meg Jézus, de énérettem igen.

Kornya Mihály

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

KARÁCSONY 1965 ÉVBEN

A Buenos Aires-i Első Magyar Baptista Gyülekezetben

Az ünnepély kezdete 17 órára volt kihírdetve, s erre az időre szépen feldiszített imatermünk szúfolásig megtelt Magyar, Spanyol és Szláv testvéreink és barátainkkal. Kicsik, nagyok ragyogó szemekkel vártuk a karácsonyi műsor kezdetét. A szószéken elfoglalták helyüket Pintér Sándor testvér gyülekezetünk pásztora, mellette a spanyol testvérek vezetője Dr. Dallorso Federikó diakonus testvér és Schäffer Fülöp diakonus testvér. A megnyitó ének "Dicsőség a nagy Istennel" Magyar és Spanyol nyelven mondott bevezető imák után, az egész gyülekezet három nyelven énekelte azt a régi, de még ma is közkedvelt szép karácsonyi éneket: "Csendes éj..." A közismert dallam és a karácsony meleg lelki hangúlat egyesítette a különböző nyelveket mint egy szép, többféle színü virágcsokor melynek illata felszállt mennyei Atyánk elé. Az ének elhangzása után Pintér tv. üdvözölte a megjelenteket Magyar nyelven, nyomban Schäffer tv. Spanyol nyelven. Ezekután megkezdődött a gazdag műsor egy szép szavalattal amit elmondott Pintér Ibolya jó hangosan és szép magyarosan, ezután következett felváltva három nyelven szebbnél szebb karácsonyi szavalat, előadások, karénekek. Különösen tetszet két hegedű duet, harmonika kísérettel amit előadott Pásztor testvér két fiával. A Spanyol vasárnapi iskolások gyermek csoportja Dallorso Dávid vezetésével, két gittár és egy dobbal gyönyörűen előadták az indiánok karácsonyi népdallát.

Alkalmunk volt látni és hallani gyermekeinktől jó betanult három csoport előadást. Az előadások címe és sorrendje: "Karácsony." "Egy kis vakleány karácsonya." "Karácsonyi álom." Sokat fáradoztak a gyermekek betanításával és a ruhák elkészítésével Schäffer Emma, Szabó Mária és Szabó Erzsike testvérnők. Fáradozásaikat siker koronázta amiért dicséretet érdemelnek, Martin Hektor tv. gyönyörű tenor hangjával szólót énekelt, harmoniummal kísérte kedves felesége. Schäffer Irma tv.-nő. Az előadások után elérkeztünk ünnepélyünk csúcspontjához mennyei Atyánk karácsonyi üzenetéhez az Igehírdetéshez. Az Igét Spanyolnyelven szólta Dr. Dallorso tv. Magyarul Pásztor testvérünk. Az egész idő alatt a Szentlélek jelenlétét éreztük szíveinkben működni. Az Igehírdetés után egy testvérünk imádkozott szláv nyelve nés ekkor következett a kedves gyermekek várva várt pillanata a karácsonyi szeretet csomagok kiosztása. A csomagokat kiosztották Szabé Mária tv.-nő a hajnalcsillag osztály tanítója és Nagy János tv. a napsugár osztály tanítója. Minden jelenlevő gyermek kapott édességet tartalmazó csomagot, azonfelül a nevezett két osztály tanulói kaptak korukhoz mérten tanulságos olvasni valót is. Végül a gyülekezet szeretetének jeléül megajándékozta a Pásztor családot egy csekély csomaggal. Ők sokat fáradoznak a gyülekezetért. Ami imánk értük az, hogy az Úr akié minden, gazdagon áldja meg őket úgy testi mint lelkitéren mindazért amit értünk és az Úr ügyéért tesznek.

Szerény, de áldásal gazdag karácsonyi műsorunk három órahosszat tartott, a befejezés után mégis sokan visszamaradtak az előszobában és jó ideig még elbeszélgettünk. Azt mondtuk egymásnak; szép és áldásos karácsonyi ünnepünk volt, közülünk vajjon ki fogja ünnepelni 1966-ban a karácsonyt? Együtt leszünk újból mindnyájan? Az elvett áldásokért áldott legyen az Úrnak neve!

Jegyző Schäffer Fülöp

DETROIT

Gazdagon áldott meg mennyei Atyánk évvégi ünnepéyeinken. Már hetekkel előbb készültek a gyermekek a karácsonyi előadásokra, s aztán várták az ünnepet azért is, mert ez az ünnep áll legközelebb az ők szíveikhez. Ünnepélyünk dec. 19-én volt megtartva, d. u. fél négy órai kezdettel, amely alkalommal szavalatok, karénekek és zene számok hangzottak el. Mind

szép és kedves volt. Köszönetet érdemelnek azok, akik ezekben közre működtek. Az ünnepély vidámabb részét a Mikulás hozta, mert tőle mindenki kapott valamit. Ünnepélyünket Molnár testvér köszönő szavai és imája zárta be.

Örömünk nem volt teljes, mert gyülekezetünk két fiatal tagja autó balesetbe került s az egyik csak nagyobb sérüléseket kapott, de a másik annyira rosszul volt, hogy napokig eszméletlen állapotban feküdt a korházban. Mostmár az egyik jól van, de a másik még hónapok mulva lesz jól. Imádkozzanak a testvérek is értük.

Imahetünk is nagyon áldásos volt. Az imaórákat felváltva vezették, fiatalabb testvéreinket is alkalmazva s így lélekben együtt erősödtünk veük.

Január 9-én színtén kedves délutánunk volt. Gyülekezetünk legidősebb tagja Langné testvérnő ünnepelte születésének 92. esztendejét s kívánsága az volt, hogy otthonában tartsunk istentiszteletet és vegyünk urvacsorát vele, mivel már régebben nem tud imaházba jönni. Nagyon boldog volt, amiért együtt láthatott több testbért és mi is örültünk, hogy kívánságát teljesíthettük, testben már nagyon legyengült testvérnőnknek.

Minden áldásért az Úré legyen a dicsőség!

Molnárné

TORONTO

A torontói gyülekezetünk nehéz próbákat élt át az elmult hónapokban, de az Úr mégis gazdagon megáldotta ünneplésünket úgy a karácsonyi, mint az újévi istentiszteleteink alkalmával. Mivel jelenleg gyülekezetünk prédikátor nélkül van, a duplanapos ünnepekre Major Mihály testvért hívta meg gyülekezetünk szolgálatra, aki december 23-tól, január 3-ig időzött közöttünk. A két ünnep közötti időt Major tv. családi látogatásokkal töltötte el, ami többeknek kivételes áldásnak bizonyult, mivel a Major tv. társaságában mindenki kivételesen megtisztelve érzi magát. Őt könnyű szeretni, mert ő is szeret másokat.

Karácsony estéjén egy angol gyülekezet zenekara volt vendégünk; a mieinkkel együtt, az énekesek közreműködésével, igen áldásosan szolgáltak. A padok szépen megteltek minden egyes alkalommal, ami annak volt bizonysága, hogy még van vágy az emberek szívében a lelki táplálék után. Kivételesen szép volt a január első vasárnapjának estéje. Áldásos együttléttünket megkoronázta az a drága alkalom, amikor Major tv. egy férfi testvért bibliai alámerítésben részesített. Az Úr igéje ezen az estén kivételesen érintette a szíveket, amit sok könnyes szem is igazolt.

A keskeny úton való járás mindig nehézségekkel járt. A hivő embernek igen gyakran könnyezve kell örvendeznie; de akik csak az örvendezésben óhajtanak osztozni embertársaikkal, igen hamar megcsalatva érezhetik magukat.

Mi köszönjük Major testvérnek, hogy ezekben a nehéz időkben szeretetében részesített bennünket és megosztotta velünk Istentől kapott lelki áldásait. Gyülekezetünk új tagjára pedig Isten áldását kérjük, Akiben Ő soha nem csalatkozhat, ha előtte alázatosan jár és nem emberekre tekint a mennyfelé vezető úton. V. P.

SAO-PAOLO, BRAZILIA

Berecki Ferenc Testvért haza hívta az Úr. 1885 jun. 28-án született, Szilágy megye Kémeren. 1925-ben kényszerült kivándorolni ő is a sok ezer magyarral a román nyomás alól. Brasiliában telepedett le feleségével és egyetlen — még akkor — kisfiával. Lévén felekezetére nézve baptista, itt is azoknak társaságát kereste. Nem kevés küzdelmen ment át, amikor egyik őserdőnek a közepén letelepítették őket, ahol annyira megmutatták magyar kilétüket, hogy idők múltán egyik legszebb Magyar Kolonia (Árpád falva) tanúskodott a szívós magyar szorgalom mellett. Berecki testvér később elkerült onnan és Sao Paulo egyik külvárosában (Ipiranga) gondolta otthonát megalapítani, ahol már volt is néhány baptista család, akik rendesen istentiszteletet tartottak. De mivel a Lapa-i külvárosban és környékén több kivándorolt magyar volt, ez a hely bizonyúlt alkalmasnak egy erős gyülekezet alapja lerakásának és ő is ennek közelében öröködött meg. Mindent megtett azért, hogy egyetlen fiát kellően készítse fel az életre és Isten meg is engedte neki, hogy élvezze annak anyagi fejlődését és hailja az udvarán berendezett saját nyomda gépeinek zakatolását.

33 éven át volt tagja a Sao Paulo-i E. M. B. gyülekezetnek s az utolsó években diakónus is. 81 éves volt, amikor az örök hazába költözött. Temetése nagy részvét mellet ment végbe s a gyász istentiszteleten a gyülekezet lelkipásztora Nagy István prédikált magyar nyelven, míg a brasil nyelvü szolgálatot Jose Siwueira Dutra, a szomszéd gyülekezet lelkipásztora végezte úgy a ravatalnál, mint a temetőben is. Gyászolják k. felesége, fia András s felesége Irén és nyolc unokája. Címük: Rua Antonio Mariz 88, Lapa, Sao Paulo, Brasil.

JELENTÉS ÉS KÉRELEM

A Los Angeles-i Gyülekezet Isten iránti hálával és lelkünk mélyéből fakadó tisztelettel adunk jelentést arról, hogy volt templomunk áráért Alhambra városban szép ligeti telket vettünk két házal és a múlt év október elsejétől az egyik házban tartjuk az istentiszteletet és minden összejövetelt.

Most az Evangéliumi Hirnök által segély kéréssel jövünk a Szövetségünkhöz tartozó hittestvéri gyülekezeteinkhez, valamint külön egyénekhez is, testvéreink és barátainkhoz, hogy Alhambra városban, a szép és új helyen, Templomot építhessünk Urunk tiszteletére, lelki testvéreink adományainak segítségével.

Imánk az, hogy mennyei Atyánk indítsa gyermekeit kérelmünk megértésére, hogy segítségükkel felépíthessük tervezett imaházunkat!

Minden adományt a Fancsali Dénes testvér címére kérünk küldeni:

3336 Pueble Ave Los Angeles 32, California.

Megbizásból:
Kovács Miklós
ny. lelkipásztor

Szeretettel kérjük Szövetségünkhöz tartozó testvéreinket, hogy támogassák a fent megnevezett gyülekezet kérelmét, amelyet konvenciónk is jóvá hagyott. Ameddig mulató helyeket építenek, imehelyiségre is nagy szükség van.

Folytatás a 3-ik oldalról

FIGYELEM FELHIVÁS

dolgozni azok által, akik a munkát végzik. Akik az övéi, azokat át is fogja hatni egész csodálatosan. Készüljünk erre a nagy testvéri találkozóra! De úgy, hogy onnan egyenesen a Detroitban tartandó Konvencióra jöjjünk, amely julius 7-10-ig lesz megtartva annyira változatos és lebilincselő műsorral, amilyennel valamikor régen keskedett. Hamarosan hozzuk a teljes sorrendet s arra kérjük már is testvéreinket, hogy imádkozzanak ezeknek az összejöveteleknek áldásos sikereiért! F. S. M. A.